

halo 11 - 12

ALAN

ALAN CHARLES WILDER

Datum narození: 1. 6. 1959

Znamení: Blíženci

Místo narození: Londýn

Barva očí: modrošedá

Barva vlasů: hnědá

Výška: 6 stop / 183 cm

Hobby: film, kutilství, střílení na keramické holuby

Předchozí zaměstnání: "Tea boy" ve studiu

Předchozí skupina: The Hitmen, různé další

Nejoblíbenější navštívené město: New York

Nejoblíbenější navštívená země: Francie

Nejoblíbenější jídlo: různé exotické ryby na čemkoliv

Nejoblíbenější pití: Tequila, vodka, víno, šampaňské, Fanta

Nejoblíbenější sport: football

Nejoblíbenější barva: béžová

Nejoblíbenější film: Mami, právě jsem zastřelil křečka, II

Nejoblíbenější kniha: Luke Rhinehart - The Dice Man

Nejoblíbenější radiostanice: Radio 3

Nejoblíbenější časopis: When Saturday Comes

Nejoblíbenější píseň: She's Got The Vibe od MC Wrench & His Large Pantaloons

Nejoblíbenější DM song: It's Called A Heart

Nejoblíbenější album: Bílé Album od Beatles a mnoho dalších

Nejoblíbenější DM album: SOFAD

Nejoblíbenější DM video: I Feel You

Nejoblíbenější kapela: Scorpions

Nejvíc nesnášená věc ze všech: nechat si od někoho rozkazovat

Osobní dotazník Alana Wildera z 9. března 1995 poskytl londýnský Fan Club Bong.

Věkově nejstarší člen kapely, avšak působením v ní nejmladší. Nastoupil v roce 82 na místo po V. Clarkovi, když se přihlásil na inzerát v časopise Melody Maker. Právoplatným členem kapely se ale stal až v roce 83. Před nástupem k Depeche Mode hrál ve skupině The Dragons jako hráč na klávesy. Po jejím rozpadu vystřídal ještě několik dalších kapel. Mezitím se naučil hrát na spoustu hudebních nástrojů a získal zkušenosti v oboru studiových prací. U Depeche Mode začal jen jako hráč pro živá vystoupení a studiovou výpomoc. První singl, pod kterým se objevilo Alanovo jméno byl "Get The Balance Right". Vystudoval gymnázium a nastoupil v londýnském nahrávacím studiu jako pomocný technik. Natočil dvě sólová alba pod pseudonymem "Recoil"!

Tiskové prohlášení: Alan Wilder opouští DEPECHE MODE!

Po dlouhotrvajícím uvažování, se Alan Wilder rozhodl po třinácti letech opustit Depeche Mode.

Kapela nemá v úmyslu ho nahradit někým jiným a Martin Gore je v současné době zaměstnán psaním nového materiálu. Depeche Mode přejí Alanovi mnoho úspěchů do budoucnosti.

Londýn, čtvrtek 1. června 1995

Podle Alanových slov nebylo jeho rozhodnutí opustit kapelu zrovna jednoduché, obzvláště po několika posledních albech, na kterých Depeche Mode dokázali svůj obrovský hudební potenciál. Kdykoliv za posledních 13 let, kdy byl součástí skupiny, se snažil vkládat veškeré úsilí, nadšení a odevzdanost pro úspěch kapely i maximální nasazení a nadšení pro svou práci. Bohužel, tento druh sebeodevzdání sebou nese i určité profesionální i osobní potíže. A protože nadále oplývá velkým nadšením a vášní pro hudbu, žěší se vyhlídkou na následující nové projekty. Zbývající členové kapely mají jeho plnou podporu a přání všeho nejlepšího pro cokoli, v čem bude v budoucnu pokračovat, ať už to bude společně či jednotlivě.

MUTE NEWS

- DM pilně kutí na nových písničkách a se zájmem sledují osud šest let starého živáku 101, který - ovšem pod názvem Total Live - byl nečekaně č. 3 ve Francii a už vstoupil do celoevropského žebříčku! Zmatení fandů, včetně těch našich, bylo vskutku veliké.

MARTIN LEE GORE PODRUHÉ ŠTASTNÝM OTCEM! NARODILA SE MU KRÁŠNOUČKÁ DCERUŠKA "ANNE LEE GORE". HURÁ! TO HO NEJSPÍŠ POVZBUDILO OPĚT K NOVÉ PRÁCI A ZAČÁTKEM LISTOPADU SE MAJÍ DEPECHE MODE SEJÍT VE STUDIU, ABY NATOČILI PĚT GOREHO NOVÝCH PÍSNÍ. DVAKRÁT HURÁ!

DISCOGRAPHY UK - 1987/1988

7" SINGLES	LABEL	CATNO	VYDÁNO
Strangelove/PIMPF	Mute	7BONG13	05/87
Never Let Me Down Again/Pleasure, Little Treasure	Mute		7BONG14
			08/87
Behind The Wheel (Remix)/Route 66	Mute	7BONG15	12/87
Little 15/Stjarna	Mute	7LITTLE15	05/88

12" SINGLES	LABEL	CATNO	VYDÁNO
Strangelove (Maxi-mix)/Strangelove (Midi-mix)/PIMPF	Mute		12BONG13
			05/87
Strangelove (Blind mix)/PIMPF/ Strangelove (Pain Mix)/Agent Orange	Mute	L12BONG13	05/87
Never Let Me Down Again (Split Mix)/ Pleasure, Little Treasure (Glitter Mix)/			
Never Let Me Down Again (Aggro Mix)	Mute	12BONG14	08/87
Never Let Me Down Again (Tsangarides Mix)/ Pleasure, Little Treasure (Join Mix)/			
To Have And To Hold (Spanish Taster)	Mute	L12BONG14	08/87
Behind The Wheel (Shep Pettibone Mix)/ Route 66 (The Beatmasters Mix)	Mute	12BONG15	12/87
Behind The Wheel (The Beatmasters Mix)/ Route 66 (Casualty Mix)	Mute	L12BONG15	01/88
Little 15/Stjarna/Sonata No. 14 in C#m (Moonlight Sonata)	Mute	12LITTLE15	05/88

CASSINGLES	LABEL	CATNO	VYDÁNO
------------	-------	-------	--------

Never Let Me Down Again (Split Mix)/ Pleasure, Little Treasure (Glitter Mix)/			
--	--	--	--

HALO 11-12

Dokument nepredstavuje konečnou podobou časopisu. Obsahuje iba texty, použité v HALO 11-12.

Never Let Me Down Again (Aggro Mix) Behind The Wheel (Shep Pettibone Mix)/ Route 66 (The Beatmasters Mix)/ Behind The Wheel (LP Version)	Mute	CBONG14	08/87
	Mute	CBONG15	12/87

CD SINGLES	LABEL	CATNO	VYDÁNO
------------	-------	-------	--------

Strangelove (Maxi-mix)/PIMPF/ Strangelove (Midi-mix)/Agent Orange/ Strangelove (LP Mix)	Mute	CDBONG13	05/87
Never Let Me Down Again (Split Mix)/ Pleasure, Little Treasure (Join Mix)/ To Have And To Hold (Spanish Taster)/ Never Let Me Down Again (Aggro Mix)	Mute	CDBONG14	08/87
Behind The Wheel (7")/Route 66/ Behind The Wheel (LP Version) Behind The Wheel (Shep Pettibone Mix)	Mute	CDBONG15	12/87

ALBUM	LABEL	CATNO	VYDÁNO
-------	-------	-------	--------

Music For The Masses	Mute	STUMM47	09/87
Music For The Masses (Clear Vinyl)	Mute	STUMM47	10/87

COMPACT DISC	LABEL	CATNO	VYDÁNO
--------------	-------	-------	--------

Music For The Masses + Agent Orange, Never Let Me Down Again (Aggro Mix), To Have And To Hold (Spanish Taster), Pleasure, Little Treasure (Glitter Mix)	Mute	CDSTUMM47	09/87
--	------	-----------	-------

CERHONICE 1995

Tábor dmf "95" proběhl do 1. do 9. července 1995 u Nového rybníka v Cerhonicích u Mirotic v okrese Písek. Ubytování ve stanech a v autech jsme spolu prožili krásných deset letních dnů. Na táboře se vystřídalo asi 120 lidí z celých Čech, Slovenska a dokonce přes Slovensko přijeli i George a Michaela u ZSA, kteří žijí jinak kousek od Los Angeles. Nejvíce lidí na táboře bylo z Prahy a Brna, dále byla zastoupena z větších měst Ostrava, Rožnov a Frenštát pod Radhoštěm, Strakonice, Teplice, Olomouc, Přerov, České Budějovice, Prostějov, Liberec, Písek ale i další...

Tento letní camp dmf byl již pátý "masový" v řadě za sebou. Tato akce se koná vždy v pravidelném termínu a vždy se zatím konala v okrese Písek. V Cerhonicích u Nového rybníka jsme letos tábořili potřetí, domorodci si na naši "image" celkem zvykli, že nejsme ta banda sfetovaných punkerů, jako když nás hodnotili podle zjevu poprvé, naší hudbu znají již také dobře, a dokonce nás mají nyní radši než pionýry, kteří stanují kousek od nás.

Vyšlo nám letos i počasí. Po denním i nočním koupání, opalování, vaření, sběru hub a ostatních lesních plodin, procházkách, zakázaném chytání ryb (byly velice chutné), seznamování se s novými lidmi a dalších zábavách, včetně besedování v partách a konverzačních hodinách angličtiny (viz George a Michaela) nastával noční život při táboráku, nebo na pravidelných dmf show v sále místní restaurace v Cerhonicích. Na výlety jezdila "chasa" hromadně v koloně aut (po šesti a více lidech), kterou vedla motospojka "Robert" z Olomouce, navštívili jsme takto dvakrát Zvíkov, jednou hrad a pivovarský dvůr, kde nestačili točit, společně jsme podruhé povzbudili některé odvážlivce z našich řad, kteří se za pouhých 600,- Kč vrhli na laně ze Zvíkovského mostu. Dalším místem na výlet byl Písek, kde jsem chtěl kamarádům ukázat pěkné expozice prácheňského muzea, ale bohužel jaksi všichni hladovi a žízni raději prohlíželi expozice píseckých restaurací. Dále se jezdilo do Mirotic, ale tam ani ne tak na výlety, jako spíše za obstaráváním poživatin.

Vzpomínat budeme, samozřejmě jen v dobrém na kamaráda, který přijel, zničil - poškodil a odjel, zůstal po něm jen přejetý plynový vaříč, nabouraná auta a motorka, možná i něco více, ale hlavně, že se nikomu nic nestalo, no uvidíme za devět měsíců...

Myslím, že ten kdo se chtěl bavit, tak se určitě nenudil. Jen z jednoho poklidu všedního večera vyrušilo některé táborníky !zinscenované! zmlácení kamaráda depešáka ve vesnici, nacož se v jednom šiku valili s klacky a se vším co bylo po ruce, lačni po odvetě do vesnice. Naštěstí se nám je podařilo zastavit, a tak přišli někteří jen o své pití, které zahodili, aby jim nepřekáželo v boji, a aby byli včas u toho. Program večera tak byl naplněn.

Jezdíme již pěkných pár let na tábory, dá se říci stejný základ lidí, známe se a podle toho se tak k sobě chováme, nezáleží nám již tolik na tom, kdo má co na hlavě, ale spíše kdo má co v hlavě. Když však mezi nás přijede někdo nový, rozhodně se nemusí být, že by zůstal sám. Jsme velice dobrá a sand i tolerantní parta a myslím si, že každý "nováček", pokud se nechová zrovna nevybíravým způsobem, k nám okamžitě zapadne.

Všechno zařízení tábora vydrželo až do konce, takže záchody, které jsme si společně koupili nám snad ještě někdy poslouží. Tábor se jinak podle ohlasu drtivé většiny povedl, a i když jsem toho měl opět plné zuby, nyní už jsem vychladl a těším se, jak se opět sejdeme na akci, kterou třeba přichystám já, nebo někdo z vás. Někteří se skoro každý pátek vracejí na místo činu do Cerhonic, kde pro místní omladinu pořádám pravidelně "PODISCO" a tak mám s vámi snad sotatečné spojení.

To bylo trohcu z vážného soudku, takže zpět k veselejšímu. Příští rok slíbil George, že zkusí pozvat a přijet s více přáteli DM z USA, protože jemu se na táboře velice líbilo, včetně lidí, piva a přírody...

HALO 11-12

Dokument nepředstavuje konečnou podobou časopisu. Obsahuje iba texty, použité v HALO 11-12.

Máme se tedy na příští rok opět na co těšit a snad si většina z vás udělá opět prvních deset dní v červenci čas, i když budeme zas o rok starší a budeme mít třeba úplně jiné starosti.

S pozdravem

Dáňa Stýblo, Písek

DEPECHE MODE IN PRAGUE 1988

"DEPECHE MODE jsou v Praze...!" rozléhalo se po celé tehdejší ČSSR a to nejenom v "černých" kruzích. Ten den byl průlomem pro celou naši rockovou scénu.

Už od rána se v naší matičce stověžaté setkávaly hloučky černooděnců. Kožené bundy i kalhoty, černé pláště, brýle a pečlivě upravené kštice vlasů... všichni se oblíkli do depešáckého stejnokroje, kluci i proklatě nádherné holky, pomalovali si tváře a další části těla rozličnými znaky a iniciálami DM a vyrazili všichni stejným směrem - k Pakru Kultury a Oddechu Julia Fučíka (PKOJF), kde přibyla ke kolotočům ještě další atrakce: první vystouení západní rockové kapely takového měřítku u nás.

V 17:10 na ruzyňském letišti vystupuje ze speciálního letadla kvarteto muziantů, s nimi manažeři, osobní stráž a mnoho dalších lidí.

A v tu dobu se již před vchodem do Sportovní haly v PKOJF tlačí kolem dvaceti tisíc fanoušků. Ale jen ti nejšťastnější, jen ti se vstupenkami se dostanou dovnitř. Dalších přibližně 70 000 může jen sedět doma a smutnit (není to skvělá představa, že by přišlo více lidí než bylo v Rose Bowl 3 měsíce poté a téměř by se to vyrovnalo dnešním koncertům takových velikánů jako Rolling Stones, respektive by Depeche Mode zaplnili strahovský stadión; super, ne?).

Okolo půl sedmé se otevírají dveře, nastupují trhači lístků a nastává tlačence, stejná, jako o pět let později na Letné. Nepochopitelná snaha pořadatelů dostat osmnáctitisícový dav do haly jedním vchodem a ještě s pouhou polovinou otevřených dveří skončila úspěšně - druhá půlka byla vyvrácena. Konečně jsme uvnitř. Za chvíli jsou už všichni pořádně netrpěliví a dožadují se hlasitě svého.

Po osmé hodině zplna zaznívají první tóny - PIMPF, zatím ještě z playbacku. Ale hned to začíná naostro. Před nás na pódium vbíhají a staví se za své syntezátory Andy, Martin i Alan, Dave se chápá mikrofonu a rozjíždí Behind The Wheel. Od začátku skvělé světelné efekty, zadní projekce i látkové dekorace. Celou show táhne David, skáče, tancuje, točí se a mává stojanem mikrofonu, nádherně zpívá a míří na nějš většina světelného parku, zajímavějšího než jsme do té doby u nás poznali. Píseň za písní, mikrofon si na pár minut bere Martin Gore, aby nám zazpíval své nádherné balydy Somebody a Things You Said. A pak opět David i s celým publikem dává sbohem dalšímu černému dni v Black Celebration. Pokračuje Shake The Disease, Nothing a tak dále... Až do konce. Sportovní hala dupe, píská, řve. Sláva, už jsou opět tady. První přídavek Master And Servant, pak Just Can't Get Enough a třetí, poslední Everything Counts. Depeche Mode už dávno nehrají, ale celá hala zpívá dál: "Everything counts in large amounts", čtveřice na jevišti stojí a jen překvapeně sleduje co se děje v hledišti. Osmnáct tisíc hlasů se spojilo v jeden a zpívalo pro své idoly. Nechtělo je pustit z pódia. Třeba právě tady v Praze začal ten trend s písní Everything Counts, kdy refrén dozpívává publikum, jak to DM zopakovali i na Devotional Tour 93/94.

Vše se pak rozešlo v pokoji do svých domovů, na autobusy i vlaky do nejuvzdálenějších koutů naší bývalé republiky. Určitě jim to stálo za to. Nidko si nedovolil zneuctit tak posvátný den. Byl pozdní večer, jedenáctý březen.

VYZNÁNÍ MÉ DUŠE

Zpráva z tisku: Včera se v Praze konal koncert populární britské skupiny DEPECHE MODE. Obavy veřejnost před násilím byly liché. Nikde se nestala žádná výtržnost a pořadatelé i příznivci této novoromantické skupiny byli spokojeni.

Mladí lidé se svíčkami v rukou a čeném oblečení přišli na pohřeb. I já se tohoto pohřbu zúčastnil spolu s dalšími asi 18 000 bláznivými kluky a holkami. Pohřbívali jsme jeden svůj, a myslím, že největší sen. Sen o uskutečnění koncertu našich idolů, nedotknutelných DEPECHE MODE neboť tento koncert se stal skutečností. Z pódia, které se nám stalo oltářem, promluvil svým barytonem Dave Gahan a nám se zdálo, že teď je ten největší okamžik našeho života. S prvními tóny úvodní písničky se oltář našich snů rozzářil a naše hrdla se chvěla chorlálím, oči plály vzrušením a na nás shlížel se svým úsměvem náš malý osobní Ježíš Dave spolu se svými kamarády z této kapely. Všechny naše oči byly obráceny k pódiu, ale zároveň i do nás, a my prožívali veškeré myšlenky písniček. Písniček o lásce, nenávisti k válce a veškerému násilí vůbec a nevadilo, že většina z nás neumí anglicky. Srozumitelná a zároveň srdce zasahující hudba nás okouzila a já pocítil, jak mi po tváři stéká slza. Slza radosti a zároveň i smutku. Vidím na vlastní oči lidi, kteří mi rozumí a já rozumím jim, ale to za dvě hodiny bude minulostí. Bude to minulost, avšak budu na ní vzpomínat celý život. Za tyto slzy jsem se nestyděl. Plakali i kluci a holky, "depešáci", okolo mne. Asi měli stejné myšlenky. A na nás dál shlížel ten usměvaný obličej se zářícím aočima a krátkými havraními vlasy a byl mezi námi a zároveň v každém z nás. Naše srdce bila a naše rty šeptali anglicky: "Láska je pro mnohé lidi to největší na světě." a my sledovali dalšího ze skupiny - Martina Gorea. Jeho zlaté vlasy k nám v paprscích vysílaly texty jeho písniček a nám při této písničce Somebody tekly slzy už proudem. Z těchto jeho zlatých vlasů v nás, někde pod hrudní kostí, proudilo takové teplo, taková semknutost se čtyřmi mladými lidmi na pódiu. Ve všech 18 000 párech očí se zračila moudrost, láska, schopnost odpuštění, úcta ke druhým lidem, že žádný zlý člověk by neměl schopnost nás změnit. S posledními tóny tohoto koncertu k hvězdnému nebi neletělo jenom toto poselství, ale i veškeré věci jimi řečené. Myslím, že já i ostatní lidé jsme o tom přemýšleli a toto poselství míru vyprovázeli. Jak písnička dokáže změnit člověka. Jak není důležitý zjev, ale naše duše. Na příslušníky na rohu jsme se usmívali a oni si zřejmě uvědomili, že pořádek a klid teď nikdo neporuší. Usmívali se na nás také a jistě si mysleli: "Naše idoly a bohové byli Beatles, Rolling Stones se svými dlouhými vlasy a jejich myšlenky míru jako štafetu převzaly tyhle ježaté hlavy s černými brýlemi." A my se vydali ke svým domovům plni krásy a dobrého myšlení, poselství Johna Lennona a Micka Jaggera, které převzal Martin Gore, Dave Gahan, Andy Fletcher a Alan Wilder. Potkal jsem v tramvaji několik děvčat "depešaček", usmál jsem se na ně, ony se na mne podívaly těma moudrýma očima a usmály se také. V té chvíli naše myšlení bylo společné a v nás kлокotala prosba: "Dave, Martin, Alan, Andy; přijedte znova, abychom do vesmíru vyslali další poselství lásky a míru. DĚKUJEME VÁM, A NEVER LET ME DOWN AGAIN, KLUCI".

Děkujeme Františku Bílému.

Vybráno z redakčního archívu

P.S

"Musíme rovněž poděkovat příslušníkům SNB hl.m. Prahy a Středočeského kraje, že nedošlo k dalším výtržnostem."

(Svobodné Slovo)

"Trvalo dlouho, než jsme v Praze uvítali rockovou skupinu takového významu. Při jejím koncertu mladí lidé prožívali to, co marně toužili prožít dnešní čtyřicátníci s Beatles a padesátníci s Elvisem Presleym..."

(Mladá Fronta)

"Kompletní syntetický zvuk, skupina nemá akustické bicí a kytarové sólo užívá jen občas, Gahan má smutný, strašně smutný hlas, protože ve světě, kde letadla padají z ničehonic z nebe a třináctileté holky jsou přepadané noži, zatímco "princezna Di si bere nové kvádru", v tom světě je žezké se tvářit jinak. Publikum reaguje na každý Gahanův pohyb, na každý podnět z pódia. Je to poprvé, neexistuje měřítko, mnozí se přišli jenom vykřičet. Zdá se, že i skupina je tak bouřlivou reakcí překvapena. Přidává tři písně, a když po posledních z nich publikum zpívá dál a odmítá pustit kapelu z jeviště, sledují je z pódia šokované pohledy. A konec po hodině a půl hry. V prázdné hlae nezůstávají ležet opilí ani mrtví. Obávaný a lidmi se ztopořenými ukazováký škandál se nekonal."

(Kmen)

PLEASURE, LITTLE TREASURE DANGEROUS

Hudba a text: Martin L. Gore

Everybody's looking for
Someone to follow
Finding the whole thing
Hard to swallow

Everybody's looking for
A reason to live
If you're looking for a reason
I've a reason to give

Pleasure, little treasure

Everybody's looking for
A new sensation
Everybody's talking about
The state of the nation
Everybody's searching for
A promised land
Everybody's failing to understand

Pleasure, little treasure

Everybody's looking for
A reason to live
If you're looking for a reason
I've a reason to give

Pleasure, little treasure

Maternity frocks and paternity suits
If that's what you want
They're waiting for you
Everybody needs some
Reason or other
You'll find a reason when you discover

Pleasure, little treasure

Everybody's looking for
A reason to live
If you're looking for a reason
I've a reason to give

Pleasure, little treasure

Hudba a text: Martin L. Gore

The things you do
Aren't good for my health,
The moves you make
You make for yourself,
The means you use
Aren't meant to confuse
Although they do
They're the ones that I would choose
And I wouldn't want it
Any other way
You wouldn't let me
Anyway

Dangerous
The way you leave me wanting more
Dangerous
That's what I want you for
Dangerous
When I am in your arms
Dangerous
Know I will come to harm

The lies you tell
Aren't meant to conceal
They're not there for me
To believe
I've heard your
Vicious words
You know by now,
It take a lot to see me hurt

And
I couldn't take it
Any other way
But there's a price
I have to pay

Dangerous
The way you leave me wanting more
Dangerous
That's what I want you for
Dangerous
When I am in your arms
Dangerous
Know I will come to harm

ENJOY THE SILENCE

Byl 29. srpen 1989. Na hitparádách celého světa ale převážně v srdcích fanoušků nastává opět poplach. Depeche Mode nenechávají vychladnout nadšení svých příznivců, způsobené jejich poslední deskou Music For The Masses a koncertním turné k této desce, a vyrážejí na trh s novým singlem. A hlavně s úplně novým zvukem. V Personal Jesus se dere do popředí zvuk elektrické kytary a všichni jsou překvapeni. Byl to geniální kus práce, který se později stal nejlépe prodávaným dvanáctipalcovým singlem v americké historii. To podpořily i fotky na obalu, kde jsou postupně všichni členové skupiny vyfoceni s nahou dívkou v náručí, a k tomu skvělý klip ze španělské vesnice (známé z laciných westernů), kdy Depeche Mode oblečení do kovbojských šatů navštěvují místní... asi víte co. Druhým singlem z připravovaného LP se stal 5. února 1990 Enjoy The Silence. Ve videu natočenému k tomuto singlu si nese David Gahan, převlečený za krále s pláštěm a korunou, skládací lehátko (to lehátko, které na letošní DM Convention 1. října někdo vyhrál i s vlastními podpisy členů Depeche Mode jako hlavní cenu v Master Quizu) prochází napříč širokými travnatými i zasněženými pláněmi, jde po vrcholcích skal a po pobřeží moře. A přitom zpívá své vyznání: "Vše co jsem kdy chtěl, vše co jsem kdy potřeboval, je zde v mém náručí. Slova jsou nepotřebná, mohou jen ublížit." Tento svůdný refrén zasáhl všechny fanoušky přesně do srdce a singlu se prodalo přes milion kusů. Ledová růže začala kvést...

Více než měsíc poté se v západním Los Angeles konala v The Warehouse autogramiáda kapely, která si za poslední dekádu získala miliony fanoušků na celém světě. Depeche Mode rozdávali své podpisy právě dva dny před vydáním jejich nového alba VIOLATOR. Obchod zaplavilo přibližně 10 000 lidí a to bylo opravdu příliš pro bezpečnostní agenturu, chránící obchod i kapelu. Na pomoc přišlo asi 130 strážníků losangelské policie, aby ze strachu před možnými výtržnostmi fanoušků odvedli Depeche Mode zpátky do hotelu a rozplýlili dav. Ve všech místních médiích se ten den největší titulek týkal právě Depeche Mode: "Anglická rocková kapela zastavila dnes dopravu." Nová deska už nemohla mít lepší reklamu.

Violator se dostal na pulty obchodů 22. března 1990 a okamžitě vzlétl na přední příčky hitparád celého světa. Jen v Anglii se stal platinovým měsíc po svém vydání, v Americe a dalších zemích až dvojitě platinovým. S jeho prodejem stoupl opět zájem o půl roku starý singl Personal Jesus, který se dokonce tentokrát dostal na první místa hitparád několika rádií.

Práci na "Násilníkovi", jak zní český překlad názvu desky, předcházelo jen krátké období odpočinku po červnovém zakončení veleúspěšného turné k desce Music For The Masses. Hydrology Alana Wildera bylo vydáno v lednu 88, rok a půl poté si Martin Gore natočil své Counterfeit e.p. a pak už v srpnu 1989 vychází singl Personal Jesus, opět pod jménem celé kapely. K natáčení nových písní si Depeche Mode pozvali do studia nového pomocníka - poprvé kapela použila opravdového producenta. Stal se jím Mark "Flood" Ellis, který právě dokončil s U2 jejich Achtung Baby. Tentokrát nebylo vše tak pečlivě připravené pro nahrávání, jako na předchozích deskách. Víc se experimentovalo a zkoušelo. Nejdřív se pracovalo v Miláně, a pak se postupně cestovalo do New Yorku, Londýna (tam se nahrávalo také v kostele), aby se vše skončilo mixováním v dánských Puk Studios. Ty jsou i přes svou nejmodernější technickou a zvukovou výbavu naprosto izolovány od okolního světa a poskytují tak hudebníkům naprostý klid pro práci. Za mixážní pult si kapela posadila

Francois Kevorkiana, což byl další velice důležitý tah pro úspěch připravovaného alba. A ten se samozřejmě dostavil. Kolem sedmi milionů prodaných kusů je toho důkazem.

Třetí singl s názvem Policy Of Truth se stal skutečností v květnu a ačkoliv nedosáhl úspěchů svých předchůdců, alespoň si silný text zamilovala klubová mládež. Singl s pořadovým číslem 4 následoval 8. září 1990 a taneční věcička World In My Eyes v hitparádách dotančila až na 5. místo. To už ale byla kapela na koncertním výletě okolo světa. Koncem května odstartovala turné v Americe a během rok trvajících turné objeli Austrálii, Afriku, Asii a samozřejmě i Evropu. Jen na své věrné fanoušky v Česko-Slovensku zapoměli. World Violation Tour bylo nejdelší a nejúspěšnější turné, které Depeche Mode do té doby uskutečnili. Lístky byly vyprodány hned po otevření pokladen a skupina tak měla možnost představit své koncertní show, složené mimo jiné i z dvou obrovských projekčních pláten, před více než 1.200 000 lidmi.

Tečku za Violatorem udělalo až Strange Too - Another Violation, videokazeta režírovaná slavným fotografem Antonem Corbijnem. Jedná se o kolekci klipů spojených k sobě záběry na Martina Goreho, Andy Fletchera, Davida Gahana i Alana Wildera, čekajících v autě v Moto Theatre. Ke klipům Personal Jesus a Enjoy The Silence jsou přidány ještě cirkusácké Halo, černobíle-barevné Policy Of Truth, vášnivé Clean a World In My Eyes s ukázkami z několika koncertů.. Konečný výsledek byl velice působivý. A pak následoval už jen dlouhý odpočinek, přerušovaný jen ojedinělou prací na skladbě Death's Door k filmu Till The End Of The World a sólovým projektem Alana Wildera, který vydal své druhé LP Bloodline a produkoval novou desku skupiny Nitzer Ebb.

P.O.BOX

Nevím co si na mne život vymyslí, aby očistil moji černou duši, ale pochybuji o tom, že se to ještě dá. Všeobecně známá skutečnost je mým okolím tolerována i když se obča někdo najde a klepe mi popel na hlavu. Dívám se na MTV sleduji hitparády, ale nic nezabírá. Tancuji "prý" jak depešáci, nosím stejnokroj, což neleze spouště lidem do hlavy, hlavně v létě. Ti, co víc studovali tvrdí, že je to postpuberta. Vzhledem k tomu, že mám nějaký ten rok navíc, tak mi něco říká, že to nebude ono. Sbírám všechno, modlím se za další CD a těším se na další koncert. Nevím kolik depešáků denně zapomene, ale mně by to mohli zapsat do pasu. Mám ráda tuhle muziku a všechno kolem. Jedno vím jistě, já nemohu zapomenout. Tahle píseň je příliš krásná, citlivá a neustále probouzející. Pozdrav po čtyři skvělé hudeníky.

Lenka Vávrová, Nové Mesto nad Váhom

Je mi šestnáct a nejmladší fanda (mimo mě) tady u nás na Teplicku má 19 let. Všichni se scházejí, ale mne na tyto srazy rodiče nepouštějí, že mám ještě dost času, a tak se cítím opuštěný. Kluci ve třídě mi nadávají, že nejsem normální, ale na druhou stranu mě obdivují za mou oddanost. Venku jsou to samí vyšňořený frajeři se sluchátkama na uších, ze kterých hraje to nesmyslné techno. Většina z nich byla ještě před 3-4 lety tvrdými fans Depeche Mode.

Franta Uhříček, Uherské Hradiště

Teyty a skladby Martina Goreho sú naozaj úžasné. Sú nie len na dlhšie zamyslenie a pochopenie o tom, že treba vždy myslieť a konať srdcom, aj keď je to niekedy ťažké, ale sú aj akýmsi liekmi, ktoré dávajú pocítiť radosť i bolesť, vzrušenie i rozhorčenie. Mojm najväčším miláčikom a idolom však z tejto skupiny je David Gahan. Je pre mňa vzorom speváka, ktorý ma nádherný hlas a ktorý keď spieva akobyľuďom dával kúsok zo seba, zo svojho vnútra. Pre mňa je obrovským talentom a mužom v prednej časti pódia, ktorý robí skutočne super live show a snaží sa vydať zo seba všetko.

Gabriela Jegrová, Košice

Myslím, že Andyho, Martina ani Davida nijak neovlivní Alanův odchod - mají přece za sebou své věrné fanoušky.

Radek

Šokem pro mne byla zpráva, že Alan u DM končí. Její účinek na mě se bez přehánění dá přirovnat k pořádné ráně do hlavy. Není jaké důvody k tomu Alana vedly - koneckonců je to jeho věc - žádné by ale asi nemohli zmírnit smutek, který, stejně jako ostatní fans, cítím. Jsem šťastný, že zbylí tři pánové hodlají pokračovat, to ovšem nemění nic na skutečnosti, že v Alanovi odchází z DM jeho podstatná část.

Petr Zeman, Most